

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
judecător: O. Parfeni
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău
judecători: A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

dosarul nr. 2ra-1987/2017

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
judecători

Galina Stratulat
Dumitru Mardari, Oleg Sternioală

examinând admisibilitatea recursului declarat de Valeriu Duca,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Valeriu Duca
și Angela Melnic împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire
la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei și
încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017, prin care s-a
respins apelul declarat de Valeriu Duca și Angela Melnic cu menținerea hotărârii
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 16 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 06 decembrie 2016, Valeriu Duca și Angela Melnic s-au adresat în
instanță cu cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al RM
cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a
cauzei și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la 27 iulie 2016 au depus la
Judecătoria Soroca o plângere în ordinea art. 313 Cod de procedură penală, care
urma să fie examinată în termen de 10 zile.

Indică că, la 29 iulie 2016, plângerea a fost înregistrată în Direcția
evidență și documentare procesuală a Judecătoria Soroca.

Au mai menționat, că în urma neexaminării plângerii în termenul legal,
adică până la 08 august 2016, au depus o cerere de urgentare a examinării
contestației, care a fost admisă prin încheierea Judecătoria Soroca din 10 august
2016.

Totuși, au remarcat reclamanții că plângerea lor a fost examinată abia la
13 octombrie 2016, circumstanță ce le oferă dreptul de a se adresa cu cerere de
chemare în judecată.

Au mai invocat că ținând cont de jurisprudența CEDO, de perioada de
tergiversare neîntemeiată a contestației și caracterul încălcărilor admise de către

Judecătoria Soroca, consideră că suma de 6 000 lei reprezintă o compensație echitabilă pentru prejudiciul cauzat.

Solicită reclamantii constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei examinate în ordinea art. 313 Cod de procedură penală al RM de către Judecătoria Soroca și încasarea prejudiciului moral în mărime de 6 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 februarie 2017, cererea de chemare în judecată înaintată de Valeriu Duca și Angela Melnic a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 24 februarie 2017 și 18 mai 2017, Valeriu Duca și Angela Melnic au depus apel și respectiv apel motivat, solicitând casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii prin care acțiunea să fie admisă integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 iunie 2017 s-a respins apelul declarat de Valeriu Duca și Angela Melnic cu menținerea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 16 februarie 2017.

La 04 septembrie 2017, Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei (f.d. 72).

Anterior, la 06 iulie 2017, Valeriu Duca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, prin prisma dispoziției citate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat la 06 iulie 2017 împotriva deciziei instanței de apel din 20 iunie 2017, în termen.

Recurentul în motivarea recursului a indicat că, consideră neîntemeiată decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece la examinarea cauzei instanțele au apreciat și aplicat eronat normele de drept material, precum și normele de drept procedural, fapt care a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Susține recurentul că, instanțele nu au reținut spre examinare argumentele recurentului, invocate în susținerea acțiunii, căroră li-a dat o apreciere arbitrară și eronată, totodată instanțele nu au reținut spre examinare prevederile art. 313 Cod de procedură penală, care stipulează expres termenul de examinare a plângerilor, fapt care duce la încălcarea art. 6 a Convenției.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 04 octombrie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Până la examinarea recursului intimatul nu a depus referință la cererea de recurs, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului menționează că, Valeriu Duca în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Valeriu Duca, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Valeriu Duca, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Galina Stratulat

judecători

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală